

Рис.2. Фактичний розподіл площ

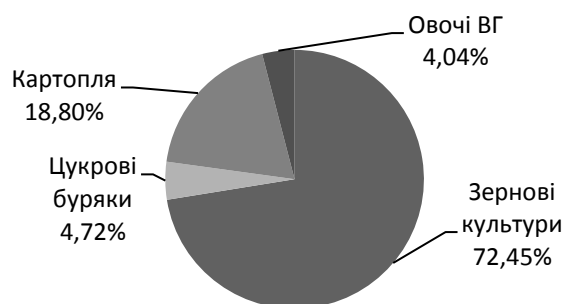

Рис.3. Розподіл площ після оптимізації

Таким чином, застосування теорії фінансового портфеля до рослинної галузі регіону дозволяє підвищити її загальну економічну ефективність.

Література:

1. Грицюк П.М. Оптимізація структури рослинної галузі Рівненської області // Економіка АПК. – 2013, №1 (219). – С.24-30.
2. Markowitz H. Portfolio Selection // Journal of Finance, vol.VII, №1, March 1952.
3. Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

Губа А.Ю.

Науковий керівник: к.е.н., ст. викладач Біленко В.О.

Запорізький національний університет

**ОСОБЛИВОСТІ МОДЕЛЮВАННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ
УКРАЇНИ**

Guba A.

Zaporizhzhya National University

**FEATURES OF MODELING OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF
REGIONS OF UKRAINE**

Регіони України суттєво відрізняються за економічним, соціальним та екологічним потенціалом, а, отже, за тенденціями і перспективами свого розвитку. На сучасному етапі розвитку суспільства великої актуальності набуває механізм стимулювання сталого розвитку регіонів з метою забезпечення подолання перманентної відсталості окремих регіонів та попередження їх виникнення у майбутньому. Застосування такого механізму дасть змогу покращити рівень сталого розвитку на регіональному рівні, а також посприє стабілізації національної економіки України в цілому.

Проведено детальний аналіз існуючих теорій мотивації, виокремлено характерні особливості та перенесено їх на регіональний рівень в контексті стимулювання сталого розвитку регіону. На підставі цього було запропоновано

теоретичний підхід до стимулювання сталого розвитку регіону та обґрунтовано його суть (рис. 1).

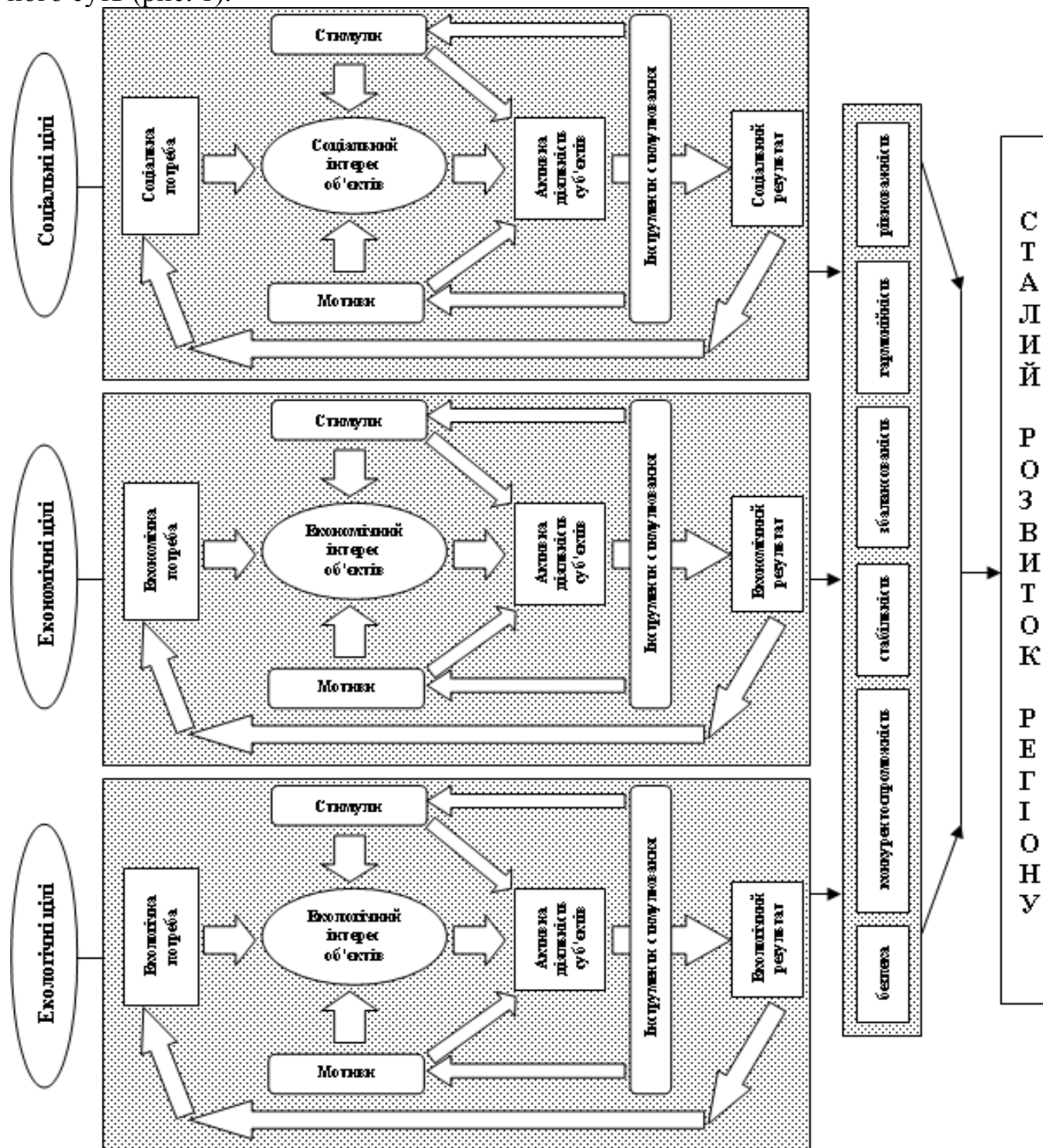

Рис. 1. Теоретичний підхід до стимулювання сталого розвитку регіону

Розроблено теоретичні засади стимулювання сталого розвитку регіону, що полягають у наступному. На основі аналізу та оцінки сталого розвитку регіону оцінюється його стан і визначаються потреби та інтереси регіону. Потреба – це необхідність досягнути бажаного стану, зокрема, сталого розвитку регіону. Рушійною силою у досягненні цього стану регіону є застосування

стимулів та мотивів через спонукання інтересів. Мотивація сталого розвитку регіону – це процес створення умов для соціо-еколого-економічної діяльності господарюючих структур та їх спонукання в регіоні на предмет гармонізації соціальної, економічної та екологічної складових регіону та їх рівновагомості з метою активізації потенційних можливостей регіону безпечно функціонувати, нарощуючи його конкурентні переваги шляхом застосування стимулів та мотивів. Дія стимулів та мотивів направлена на суб’єкти та об’єкти сталого розвитку регіону. Суб’єктами є регіональні органи влади, а об’єктами – процес соціо-еколого-економічної діяльності господарюючих структур у регіоні. Активна діяльність суб’єктів сталого розвитку регіону у напрямку досягнення визначених цілей повинна реалізовуватись через систему інструментів стимулювання сталого розвитку регіону. Об’єкти господарювання під дією стимулів та мотивів мають обирати такі напрями своєї діяльності, які будуть направлені на досягнення сталого розвитку регіону.

Запропоновано підхід до класифікації інструментів стимулювання сталого розвитку регіону, до яких відносяться наступні: інвестиційно-інноваційні (заходи активізаційного впливу, що ґрунтуються на вкладенні коштів у розробку та впровадження нових технологій, процесів та інноваційних пропозицій з метою досягнення сталого розвитку регіону), податкові (інструменти стимулювання сталого розвитку регіону, що за основу використовують важелі податкової системи – податки, платежі, збори, штрафи, податкові канікули та кредити), трансфертні (заходи стимулювання, спрямовані на покращення соціо-еколого-економічної ситуації у регіоні та досягнення сталого розвитку через використання системи бюджетних асигнувань), інституційні (заходи стимулюючого впливу, що здійснюються органами регіональної влади з метою покращення соціо-еколого-економічної ситуації у регіоні – дозволи, обмеження, угоди, програми).

УДК 658.8.031:338.28

Комар М.І., Сенчина Ю.В.

Львівський національний університет імені Івана Франка

**НЕЧІТКО-МНОЖИННИЙ ПІДХІД ДО ПРОГНОЗУВАННЯ ЦІН НА
ПРОДУКЦІЮ**

Komar M.I., Senchyna Y.V.

**UNCLEAR - MULTIPLE APPROACH TO FORECASTING THE PRICE FOR
PRODUCTION**

Ціна в умовах ринкової економіки – найважливіший економічний фактор, що характеризує діяльність підприємства. Ціни визначають рентабельність і прибутковість, а отже, життєздатність підприємства; вони є істотним елементом, що визначає фінансову стабільність підприємства, а також сильним засобом у боротьбі з конкурентами.